

36 | מח"י לחיים וצחיים

נאמו המרתק של הרב שמואל בוטמן בסיום הרמב"ם

38 | הנני שליחו של הרבי

פרק ראשון בסקירת תולדותיו של אחד מגדולי חסידיו של אדמו"ר הזקן - החסיד ר' זלמן זעזמער

44 | הילד מהשטיבל והזקן הזועם

במדור "סיפורי מבצעים"

46 | לא נשכח ולא נברח

עיונים בתורת הגאולה

50 | יומנו של תמים ב-770

אירועי השבוע האחרון ב"בית חיינו"

54 | הקונספציה הבטחונית קרסה

סגן אלוף מאיר אינדור בראיון ל"בית משיח"

62 | סיומי הרמב"ם בארץ הקודש

סקירה נרחבת במדור "מנעשה והנשמע"

5 | שטורעם בנוגע לעשירי בשבט

משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

11 | מתי לא לשנות שם לועזי?

"מאוצר המלך"

12 | "א נייער שטעל"

התוועדות חסידותית עם הרב לוי-יצחק גינזבורג

16 | הישיבות בליטא הפולנית

פירסום ראשון של רשימה מעודכנת על מצב הישיבות בליטא הפולנית שלפני השואה

20 | אור מברוקלין לברוקלין

סיפור של הצלחה: בית חב"ד שנפתח לפני פחות משנה בשכונת ברוקלין שבעיר ס. פאולו, ברזיל

24 | והם יאמינו לי

מאמר מאלף של הרב ישראל הלפרין על שלמות הארץ

26 | אמונה עמוקה של חסיד פנימי

פרק ראשון מקורות חייו הסוערים של איש האמונה ומסירות הנפש, הרה"ח ר' פרץ מוצקין ע"ה

32 | גבניות לביאת המשיח...

פירסום ראשון משיחות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

בית משיח

משרד ראשי

744EasternParkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 224

מניינים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידיים... איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

זואר אלקטרוני: beis@moshiach.net

ארץ הקודש

ת.ד. 582 כפר חבי"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מניינים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכת וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

זואר אלקטרוני:

b_moshia@netvision.net.il

FRANCE

17, Rue de Lorraine

75019 Paris

TEL: (331) 4018-1231

FAX: (331) 4035-5366

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הגדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

דב יצחקי

הופיע!

קובץ הכנה ליו"ד שבט

בימים אלו הוציא
מרכז חב"ד העולמי
להבאת המשיח, קובץ
מיוחד הכולל מאמרים
ושיחות בעניני יו"ד
שבט בשנה זו.
הקובץ המפואר כולל
מאמרים ושיחות
בעניני היום, מנהגים
ושיעורים יומיים
ויומנים משנים עברו.

הקובץ כולל: מאמר ד"ה באתי-לגני היתש"י * מאמר ד"ה באתי-לגני היתשכ"א * מאמר ד"ה באתי-לגני היתשכ"א (א-ב) * מאמר ד"ה באתי-לגני היתשמ"א * שדבר מלכות לפרשת בא היתשנ"ב * שיחת בי ניסן היתשמ"ח * מנהגי יום ההילולא * שיעורי החתיית והרמב"ם היומיים * קטעי שיחות בעניני גאולה ומשיח * קטעי שיחות בעניני התקשרות * יומני י" שבט היתש"י, היתש"א, התש"ל, היתשנ"ג.

מחיר: באה"ק: 15 ש"ח, בארה"ב: 5\$

להשיג אצל סוכני המכירות של שבועון בית משיח ובחנויות הספרים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"שטורעם" בנוגע לעשירי בשבת

עיקר ה"שטורעם" צריך להיות בנוגע לענינו של עשירי בשבת, הנוגע אלינו במיוחד • משיחת ש"פ שמות, מבה"ח שבט ה'תשמ"ו – בלתי מוגע

פּוֹתַחֵיזַן נְדָנָר מַלְכוּת

התורה כו', וכתוצאה מזה מקבלים החלטות טובות בנוגע לכל עניני העבודה דחודש הבא, אשר, קבלת החלטות טובות במעמד הציבור, יש בהם תוקף גדול יותר כו'.

נוסף לזה, מכיון שעצם ענינה של התוועדות (אהבת רעים) פועלת תוספת עילוי בברכותיו של הקב"ה בכל המצטרך, הרי מובן, שלכל לראש נמשכת ברכה מיוחדת בנוגע **להתוועדות עצמה** [אשר, להיותה **הסיבה הגורמת** לתוספת ברכה זו, מובן, שנוטלת חלק בראש] – שהתוועדות תהי **בהצלחה**, כלומר, הצלחה בקבלת החלטות טובות וקיומן, הן בנוגע לכללות העבודה, והן – ובמיוחד – בנוגע לעניני העבודה השייכים לחודש המתברך, כדלקמן.

ג. והנה, בהתאם להאמור לעיל, יש להתעכב על ענינו המיוחד של החודש המתברך בשבת מברכים זה – חודש **שבט**.

ובהקדמה – שיש לבאר את ענינו המיוחד של החודש באופן המובן **לכאור"א מישראל**, עד לפשוט שבפשוטים, כפי שהדבר מתחייב הן מצד כללות הענין דשבת מברכים החודש, והן מצד כללות ענינה של התוועדות:

הטעם הפשוט לברכת החודש בשבת שלפני ר"ח (אע"פ שהזמן המתאים לכך הוא ברי"ח עצמו), הוא – להודיע ולפרסם **לכל העם** באיזה יום יחול ר"ח, כדי שידעו ויזכרו לקיים את כל הענינים השייכים לר"ח, תפלת ר"ח, ומנהגי ר"ח כו', ולכן, קבעו להכריז את היום שבו חל ר"ח ביום השבת שלפניו – דבר שידועים עוד לפני מולד הלבנה בר"ח, שהרי קביעת החדשים עכשיו היא ע"פ החשבון –

בנוגע לעניני העבודה דחודש הבא (הן כללות העבודה, והן העבודה הפרטית השייכת במיוחד לחודש הבא), ומזה מובן גודל חשיבותה של העבודה דשבת מברכים החודש, שכן, אע"פ ששבת ענינו "מקדשא וקיימא", היינו, שאין זה קשור עם עבודתם של ישראל, מ"מ, בנוגע לענין ד"ברכת החודש", הרי **לראש חודש** (הכולל את כל ימי החודש), הרי מכיון שבקידוש החודש מודגשת פעולתם של ישראל, "ישראל אינה דקדשינהו לזמני", "אתם אפילו מוטעין כו" – מובן, שגם בשבת מברכים החודש ישנה הדגשה מיוחדת בנוגע **לעבודתם של ישראל**.

ג. עפ"ז מובן גם ענינה של **התוועדות** בשבת מברכים החודש – כציווי והוראת רבותינו נשיאנו, ובמיוחד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שצוה לפרסם בכל מקום ומקום שיש "לקבוע את יום השי"ק מברכים החודש ליום התוועדות":

מכיון ששבת מברכים החודש הוא "יום סגולה" להמשכת ברכותיו של הקב"ה – ראוי לקבעו "ליום התוועדות", אשר, עי"ז יתוסף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה, כנודע פתגם רבינו הזקן (כפי שנתפרסם ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר) אודות "הפתקא אשר משמי שמיא נחיתא" ע"ד גודל מעלתה ופועלתה של התוועדות – שעל ידה נמשך תוספת עילוי בברכותיו של הקב"ה בכל המצטרך.

וענין זה קשור גם עם הברכה ונתנית-כח דשבת מברכים החודש בנוגע לעניני העבודה (כנ"ל) – שכן, בהתוועדות מדברים דברי התעוררות בעניני העבודה בתורה ויראת-שמים, מיוסדים על אהבת ישראל ואהבת

א. בכל שבת מברכים החודש – בי ענינים: (א) הענין **הכללי** דשבת מברכים החודש שישנו בשבת מברכים **זכל** חדשי השנה, (ב) הענין **הפרטי** השייך לשבת מברכים זה, שבו מברכים חודש **פלוני**.

הענין **הכללי** דשבת מברכים החודש הוא – "יום סגולה" שבו נמשכת ברכה על כל ימי החודש הבא, כלומר, נוסף להמשכת הברכה שבכל שבת, "מיני" מתברכין כולהו יומין", ששת ימי השבוע או שבעת ימי השבוע, ישנה נתנית-כח מיוחדת בשבת מברכים החודש, שממנה נמשכת ברכה (לא רק על ימי השבוע, אלא גם) על כל ימי החודש הבא.

הענין **הפרטי** שבכל שבת מברכים החודש הוא – ברכה ונתנית-כח בנוגע לענינו המיוחד של החודש המתברך:

לכל חודש וחודש ישנו ענין **מיוחד**, שכן, אם לכל יום ויום (באותו שבוע) ישנו ענין מיוחד, "כל יומא ויומא עביד עבידתי", הרי עאכ"כ שכן הוא בנוגע לחודש שלם, שלכל חודש וחודש ישנו ענין מיוחד.

[ומובן, שאין כל הכרח שהחילוק בין החדשים יהי באופן של עליון ותחתון, אשר, עי"ז ממעטים ח"ו בחשיבותו ומעלתו של חודש מסויים; הכוונה אינה אלא שהם שונים זה מזה, ויש בזה מה שאין בזה כו'].

ולכן, ביום השבת שלפני ר"ח, שבו מברכים את החודש הבא – נמשכת ברכה ונתנית-כח בנוגע לענינו המיוחד של החודש המתברך.

וכללות הענין בזה – המשכת ברכתו של הקב"ה בנוגע לכל הענינים (כפי שאומרים בנוסח דברכת החודש), כולל ברכה ונתנית-כח

מכיון שביום השבת מתכנסים **כולם** לבית-הכנסת (עוד יותר מאשר בימים שני וחמישי, שגם הם "ימי כניסה").

ונמצא, שבשבת מברכים החודש מודגשת אחדותם של ישראל – שכולם, בני הכפרים, בני העיירות והכרכים, מתאספים ומתכנסים יחדיו.

וזהו גם תוכנה של התוועדות – שכו"כ מישראל מתאספים יחדיו מתוך אהבת רעים, אהבת ישראל ואחדות ישראל.

ומכיון שכן, מובן, שכאשר נמצאים בהתוועדות דשבת מברכים החודש, כאשר אחדותם של ישראל מודגשת הן מצד שבת מברכים החודש והן מצד ההתוועדות – הרי גם הדיבור והביאור ע"ד ענינו המיוחד של חודש שבת צריך להיות באופן של אחדות ישראל, כלומר, באופן המובן ושייך לכאו"א מישראל, עד לפשוט שבפשוטים, כדלקמן.

ד. ענינו המיוחד של ר"ח שבת, באופן המובן ושייך לכאו"א מישראל – מפורש **בתושב"כ** [אשר, אפילו הצדוקים מודים בה, וכמו כן מובן הדבר גם לפשוט שבפשוטים, עד ל"בן חמש שנים למקרא"], שהרי מקרא מלא דיבר הכתוב: "בעשתי עשר חודש באחד לחודש (ר"ח שבת) . . . הואיל משה באר את התורה", "בשבעים לשון פירשה להם".

והענין בזה:

כל זמן שהיו ישראל במדבר – היתה עבודתם באופן **שלמעלה** מעניני העולם כו', ולכן, לא היו זקוקים ללמוד את התורה בשבעים לשון, מכיון שלא היתה להם שייכות לשבעים אומות העולם.

אמנם, בבוא ר"ח שבת דשנת הארבעים, כשעמדו ליכנס לארץ נושבת, ולהתחיל בעבודה **בעניני העולם** – אזי "הואיל משה באר את התורה בשבעים לשון", כדי שתהי באפשרותם לפרסם את עניני התורה כשיבואו למקומות שבהם מדברים בשבעים לשון.

ומובן, שאין הכוונה למעמד ומצב של **גלות** דוקא, "מפני חטאינו גלינו מארצנו", שכן, ענין זה אפשרי ושייך גם במעמד ומצב **ע"ז הרגיל**:

"זבולון לחוף ימים ישכון", "זבולון בצאתך", היינו, שעבודתו של זבולון היתה באופן שהי יוצא בספינות כדי לעסוק בפרקמטיא במקומות רחוקים מחוץ לגבולה של ארץ ישראל, ועי"ז היי ממלא את תפקידו בעבודת ה' – "כל מעשיך יהיו לשם שמים", ויתירה מזה: "בכל דרכך **דעהו**".

ישנה נתינת-כח וברכה

מיוחדת בנוגע לכל

הענינים השייכים

לעשירי בשבט,

ובמיוחד – בנוגע

לקבלת החלטות טובות

בכל הקשור להליכה

בדרכיו ואורחותיו של

בעל ההילולא

שיכנסו לארץ, כאשר יצאו מארץ ישראל ויבואו בין אומות העולם כו' – זמן ממושך לאחר הסתלקותו של משה רבינו.

ואעפ"כ, השתדל משה רבינו ועשה את כל התלוי בו כדי שישראל יוכלו לעבוד את עבודתם גם במשך השנים (והדורות) שלאח"ז [כשם שהשתדל להבדיל ג' ערי מקלט, אע"פ שעדיין לא הי' הדבר נוגע לפועל, שהרי "אינן קולטות עד שיבדלו אותם שבארץ כנען"] – שכן, הנהגתו של "רועה ישראל" אמיתי היא באופן ש"לא יפרדו מעל צאן מרעיתם", ובלשון הגמרא: "מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש", ומזה מובן שגם בהיותו בחיים חיותו בעלמא דין עושה את כל התלוי בו לטובתם של ישראל בזמנים שלאח"ז.

ה. והנה, "הימים האלה נזכרים ונעשים",

היינו, שבר"ח שבט מידי שנה בשנה **חוזרים ונשנים** הענינים שהיו בר"ח שבט הראשון, כאשר "הואיל משה באר את התורה", "בשבעים לשון".

וענין זה נוגע ושייך לעבודת כאו"א מישראל:

מבואר בתניא ש"כל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחי' משרע"ה, כי הוא משבעה רועים הממשיכים חיות ואלקות לכללות נשמות ישראל, שלכן נקראים בשם רועים, ומשרע"ה הוא כללות כולם, ונקרא רעיא מהימנא כו".

ולא עוד, אלא שניצוץ משה רבינו שבכאו"א מישראל פועל את כל עניני העבודה במעשה בפועל – כמבואר בתניא בפירוש דברי הגמרא על הפסוק "ועתה ישראל מה הי' אלקיך שואל מעמך **כי אם** ליראה את ה'", "אטו יראה מילתא זוטרתה היא, אין **לגבי משה** מילתא זוטרתה היא", "דלכאורה, אינו מובן התירוץ, דהא שואל **מעמד** כתיב" – שמצד בחי' משרע"ה שבכאו"א מישראל, נעשה אצלו ענין היראה "מילתא זוטרתה", ועד"ז בנוגע לכל שאר עניני העבודה שנתבאר בהמשך הכתוב – "לאהבה אותו . . . לשמור את מצות ה' ואת חוקותיו גוי".

ומזה מובן שגם הענין ד"הואיל משה באר את התורה", "בשבעים לשון" – נוגע לעבודת כאו"א מישראל, מצד בחי' משרע"ה שבו, היינו, שבר"ח שבט ישנה נתינת-כח מיוחדת בעבודתו של כאו"א מישראל להפיץ תורה ויהדות בלשון עם ועם, "בשבעים לשון" – הן בנוגע ליהודים שבהכרח ללמוד את התורה בלשון עם ועם, מכיון שאינם שייכים עדיין ללשון הקודש, והן (להבדיל) בנוגע

ומובן, שכאשר יהודי משבט זבולון הגיע לארצות דשבעים אומות העולם – הי' צריך לדבר עמהם בלשונם, הן בנוגע לעניני פרקמטיא, והן – ובעיקר – להשפיע עליהם "לקבל מצוות שנצטוו בני נח", ובמילא, הוצרך להיות בקי בלשון עם ועם, "שבעים לשון".

ונוסף לזה:

גם בזמן שביהמ"ק הי' קיים (לפני הענין ד"מפני חטאינו גלינו מארצנו") היו יהודים שגרו בחוץ לארץ – לא מבעי בזמן בית שני (שאז הי' הדבר בריבוי יותר), אלא אפילו בזמן בית ראשון, מוכח מכמה מדרשי חז"ל שהיו יהודים שדרו בחוץ לארץ, מאיזו סיבה שתהי'.

ומכיון שכן, יש צורך בביאור התורה כולה "בשבעים לשון" – כדי שיוכלו לבאר את התורה כולה לאותם יהודים שנתגלגלו ובאו לדור בין האומות.

ולכן, כאשר משה רבינו הכין את בני"ל להכנס לארץ, שאז תתחיל העבודה בעניני העולם – הקדים לבאר ולפרש את התורה "בשבעים לשון", כדי שיוכלו למלא את תפקידם ושליחותם **בכל העולם**, במשך הדורות הבאים.

וכאן רואים את תכונתו של "רועה ישראל" אמיתי – שדואג ועושה את כל התלוי בו לטובתם של ישראל גם בנוגע לזמן שלאחרי הסתלקותו:

ביאור ופירוש התורה "בשבעים לשון" הי' נוגע לעבודתם של ישראל משך זמן לאחר

להשפעה על אומות העולם "לקבל מצוות שנצטוו בני נח".

וההכנה לזה – בשבת שלפני ר"ח שבט, שבו נמשכת ברכתו של הקב"ה בנוגע לכל ענייני חודש שבט, כולל ענייני העבודה השייכים במיוחד לר"ח שבט, ובהתאם לכך, הרי זה זמן מסוגל כדי לקבל החלטות טובות בנוגע לענייני העבודה ד"באר את התורה", "בשבעים לשון".

1. נוסף על העניין המפורש בתושב"כ בנוגע לר"ח שבט – ישנו עוד עניין בחודש שבט, שנתחדש ושייך במיוחד לדורנו זה:

יום העשירי בשבט, "העשירי יהי קודש", הוא – יום ההסתלקות וההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, ביום זה, "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו... מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה... ופועל ישועות בקרב הארץ" (כמבואר באגה"ק).

ולכן, בשבת מברכים חודש שבט, שממנו מתברכים כל הימים דחודש שבט, ועאכו"כ ימים מיוחדים שבו, כבנדו"ד, "העשירי יהי קודש" – ישנה נתינת-כח וברכה מיוחדת בנוגע לכל העניינים השייכים לעשירי בשבט, ובמיוחד – בנוגע לקבלת החלטות טובות בכל הקשור להליכה בדרכיו ואורחותיו של בעל ההילולא.

וכללות העניין בזה – הפצת המעיינות חוצה, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, אשר, זהו גם הקשר והשייכות עם העניין דר"ח שבט, "באר את התורה בשבעים לשון" – הפצת התורה והיהדות, כולל הפצת המעיינות, בכל מקום ומקום, עי"ז ש"בשבעים לשון פירשה להם".

2. ויש להוסיף בזה:

למרות שהעניין דעשירי בשבט נתחדש **בדורנו זה**, ואילו העניין דר"ח שבט מפורש **בתושב"כ**, ולא עוד, אלא שמדובר אודות "משנה תורה", שבו כלולים גם ד' הספרים שלפנ"ז, וא"כ, עיקר ה"שטורעם" דשבת מברכים צריך להיות בנוגע לעניינו של **ר"ח שבט**, ולא בנוגע לעשירי בשבט, ונוסף לזה: ר"ח שבט **קודם** לעשירי בשבט, ולא עוד, אלא שעשירי בשבט גופא כלול בר"ח שבט (הכולל את כל ימי החודש) – אעפ"כ, מכיון שעניינו של עשירי בשבט נוגע ביותר **לדורנו ולעצמנו** (ענין הקשור עם **נשיא דורנו**), מובן, שצריך להיות "שטורעם" מיוחד בשבת מברכים גם

בנוגע לענינו של עשירי בשבט, **ואדרבה**: עיקר ה"שטורעם" דשבת מברכים צריך להיות בנוגע לענינו של עשירי בשבט, הנוגע אלינו במיוחד.

והביאור בזה – ע"ד המבואר במפרשי נוסח התפלה בטעם הקדמת "אלקינו" ל"אלקי אבותינו":

לכאורה, צריכים להקדים "אלקי אבותינו" לפני "אלקינו" – הן מצד הקדימה **בזמן** (בהתאם לסדר הדורות, כשם שהסדר הוא "אלקי אברהם אלקי יצחק, אלקי יעקב"), והן מצד הקדימה **במעלה**, כלומר, כדי שהתפלה תפעל פעולתה, יש להקדים ולהזכיר תחילה "אלקי אבותינו", כדי לעורר **זכות אבות**.

ואעפ"כ, נוסח התפלה הוא "אלקינו (ואח"כ) ואלקי אבותינו" – מכיון ש"אלקינו" הוי"ע הנוגע ושייך אלינו יותר מאשר "אלקי אבותינו", ובמילא, התפלה עצמה ופעולתה הם באופן נעלה יותר.

כלומר: עצם ההסברה שהענין ד"אלקינו" נוגע ושייך אלינו, אינה מתרצת עדיין את השאלה שיש להקדים "אלקי אבותינו" – שכן, מה בכך ש"אלקינו" נוגע אלינו, כאשר הזכרת זכות אבות ע"י הקדמת "אלקי אבותינו" **תועיל יותר** לפעולת התפלה? אלא ודאי בהכרח לומר שההסברה היא – שמכיון ש"אלקינו" הוי"ע הנוגע ושייך **אלינו**, הרי זה פועל שהתפלה עצמה (ובמילא) – פעולת התפלה) תהי' באופן נעלה יותר, כפי שרואים במוחש אצל כל אדם, שבדבר הנוגע אליו באופן ישיר, פועל הוא יותר מאשר בדבר הנוגע למישהו אחר (גם כאשר כתוצאה מזה נפעל גם אצלו כו').

וכידוע המשל הנפלא שמביא כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם אדמו"ר מהר"ש – שמצינו שקו"ט בדברי תנאים ואמוראים בדיני נשים וטענותיהן שיכולות לטעון, עד לטענתה של "שפחה חרופה" [שפחה חרופה **כפשוטה** – ככל ענייני הלכה שהכוונה בהם היא לפשוטם של דברים – שעדיין לא נשתחררה כו', ובמילא, אינה עדיין בת ישראל], ולכאורה, תמוה ביותר: כיצד יתכן שאותם סברות שהמציאו **תנאים ואמוראים**, בעלי השכלה מופלגה שהתייגעו בלימוד התורה מתוך מסייג, עד שהגיעו לדרגא שהתורה נקראת על שםם – סברות עמוקות כאלו יעלו על דעתה של "שפחה חרופה"?! וההסברה בזה – שכאשר הדבר **נוגע לאדם**, מסוגלת גם "שפחה חרופה" להמציא שכלים עמוקים שאינם לפי-ערכה כלל!

ועד"ז בנוגע לענין התפלה – שכאשר הפתיחה היא ב"אלקינו", ענין השייך ונוגע **אלינו** במיוחד, אזי התפלה כולה (גם מ"ש לאח"ז "אלקי אבותינו") היא **באופן אחר לגמרי**, היינו שרגש הביטול – "כעבדא קמי מר"י" – הוא באופן פנימי ועמוק יותר, ועד"ז בנוגע לכללות כוונת התפלה, עד לתכלית העילוי – "אליו ולא למדותיו", ובמילא, גם פעולת התפלה היא באופן נעלה יותר.

ומזה מובן גם בנוגע לעניינינו – ה"שטורעם" דשבת מברכים חודש שבט:

כאשר ישנם ב' עניינים, ענין הקשור עם אבותינו ואבות אבותינו כו', עד לדורו של משה רבינו ("בעשתי עשר חודש באחד לחודש... הואיל משה באר את התורה"), וענין השייך ונוגע **אלינו** במיוחד (עשירי בשבט, יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) – יש להתחיל את עיקר ה"שטורעם" בענין השייך ונוגע **אלינו**, יום ההילולא דעשירי בשבט.

ולאחרי שמתחילים בענין הנוגע **אלינו** – אזי נעשים כל שאר ענייני העבודה (כולל הענין דר"ח שבט) באופן נעלה יותר.

ח. ובנוגע לפועל:

בעמדנו בשבת מברכים חודש שבט שבו נמשכת ברכה ונתינת-כח בנוגע לכל ענייני העבודה דחודש שבט – יש להעריך את היוקר דכל רגע ורגע, ולנצל זאת באופן הכי נעלה, עי"ז שמקבלים החלטות טובות בנוגע לכל ענייני העבודה האמורים, הן ענייני העבודה דר"ח שבט, והן ענייני העבודה דעשירי בשבט.

ויהי"ר שתהי' הצלחה רבה בכל הקשור להמשכת הברכות דשבת מברכים חודש שבט, הן בנוגע לכללות בני"י, והן בנוגע לכאוו"א בפרטיות – "ומבשרך לא תתעלם".

וכאמור, עיקר ה"שטורעם" דשבת מברכים שבט צריך להיות בנוגע לעשירי בשבט – להוסיף בכל ענייני העבודה של בעל ההילולא,

ובכללות – בשני עניינים: (א) הפצת המעיינות חוצה, (ב) הכרזות ב"קול קורא": "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה",

והא בהא תליא – שהרי כאשר ייפוצו מעיינותיך חוצה" אזי קא אתי מר דא מלכא משיחא, אשר, על ידו תהי' הגאולה האמיתית והשלימה,

כן תהי' לנו – במהרה בימינו ממש, בעגלה דידן ממש.

לוח שבועי

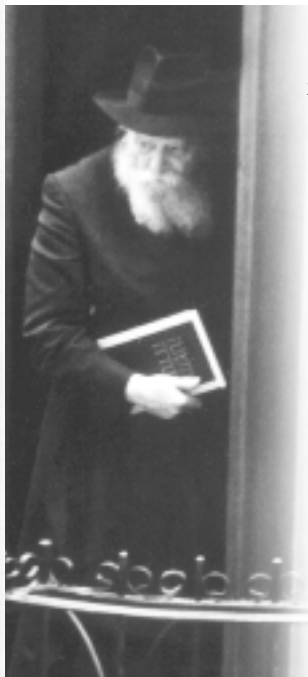

שבוע דפרשת וארא

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
5:47	4:31	ירושלים	5:07	5:09	12:09	11:53	9:39	9:15	7:11	6:38	יום שישי, ב' שבט
5:48	4:49	תל אביב	5:08	5:09	12:09	11:53	9:39	9:15	7:10	6:37	שבת קודש, ג' שבט
5:47	4:41	חיפה	5:09	5:10	12:09	11:53	9:39	9:15	7:09	6:36	יום ראשון, ד' שבט
5:52	4:48	ניו יורק	5:10	5:11	12:09	11:54	9:38	9:15	7:08	6:36	יום שני, ה' שבט
6:30	5:18	פריז	5:12	5:12	12:10	11:54	9:38	9:15	7:08	6:35	יום שלישי, ו' שבט
5:35	4:23	לונדון	5:13	5:13	12:10	11:54	9:38	9:14	7:07	6:35	יום רביעי, ז' שבט
8:45	7:46	סידני	5:14	5:14	12:10	11:54	9:37	9:14	7:06	6:34	יום חמישי, ח' שבט

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ב' שבט	הלי עבודת כוכבים וחקותיהם.. פרק ז-ט.	הלי יסודי התורה.. ג.	מליית יא. יב. יג. מייע קפה. מליית כה. כב. מח. נ. נא. ל. לג. לא. לב.
שבת ג' שבט	פרק י-יב.	פרק ד.	מליית לה. לח. לו. לז. לד. מג. מד. מ. מט. מא. מה. קעא.
ראשון ד' שבט	הלי תשובה.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ה.	מייע עג.
שני ה' שבט	פרק ד-ו.	פרק ו.	מייע עג.
שלישי ו' שבט	פרק ז-ט.	פרק ז.	מייע עג.
רביעי ז' שבט	פרק יו"ד. מה אהבתי וגוי. ספר אהבה והוא ספר שני.. הלי ק"ש.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק ח.	מייע עג. י.
חמישי ח' שבט	פרק ג-ד הלי תפלה וברכת כוהנים בפרקים אלו. פרק א.	פרק ט.	מייע י. ה.
שישי ט' שבט	פרק ב-ד.	פרק י.	מייע ה.

דביקות והתקשרות אמיתית ו"חלקה", מציבה באופן מיידי את האדם בתנועה של "הנני". זו ההכנה המתאימה ליום ההתקשרות והנשיאות. בהקשר זה יש לציין במיוחד ולרז את המזורזין אודות ההשתתפות ב"יום שכולו משיח" – "יום עיון בנושא: לחיות משיח בחיי היום יום"; שמארגן "מטה משיח" באה"ק, ביום הראשון הקרוב ד' שבת

אל תקרא מודעה זו

דביקות והתקשרות אמיתית ו"חלקה", היא כזאת המציבה באופן מיידי את האדם בתנועה של "הנני". זו ההכנה המתאימה ליום ההתקשרות והנשיאות. בהקשר זה יש לציין במיוחד ולרז את המזורזין אודות ההשתתפות ב"יום שכולו משיח" – "יום עיון בנושא: לחיות משיח בחיי היום יום"; שמארגן "מטה משיח" באה"ק, ביום הראשון הקרוב ד' שבת (וממנו יראו וכן יעשו ה"מטות" בכל הארצות).

– אם יש צורך להזכיר או לתת דגש על כך, הרי זה רק כדברי הרבי מלך המשיח במאמר הנשיאות: "אל תקרא ויקרא אלא ויקריא" – לא רק לקרוא את המודעה בעצמו, אלא לדאוג שגם החבר והרעי יצטרף. ושוב, בלי יותר מדי "הכנות" ושירוף רגליים (כמו אותה מילת "ויתמהמה" בפרשת וירא, הנקראת ב"ששלת" עולה ויורדת עד קוצר נשימה); פשוט לקום ולהתייצב, לבוא ולהביא, ולהדבק באור.

במקביל, אסור לשכוח את שאר החובות של הפעילות השוטפת. זו לצערנו כוללת בימים אלה גם צעדים של מחאה על הטירוף המכונה "תהליך השלום" (שהמשיך לגבות קרבות גם בשבוע שעבר, הי"ד). וגם זאת יש לעשות בצורה הנכונה, בהעברת המסר בטהרות, ובעצירה מוחלטת לפני הגלישה לפוליטיקה וסחר-בחירות. ומכאן חובת ההשתתפות בפעילות הארצית של "מטה המאבק למען שלימות הארץ"; שבניגוד לאלה ש"ימשתחוים להבל ולאריק", השכיל להנפיק קמפיין חף מכל שמץ של מפלגתיות ולו ברמז קל – אך תקיף וחד-משמעי בפירסום עמדתו של הרבי אודות הסכנה שביותורים.

והובטחנו – במאמר "באתי לגני" השייך לשנה זו ("חוברת ההכנה", למי שהספיק לשכוח), אשר "נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם" – "דענין הנצח למעלה (על מנגד) הוא שנצח ישראל היינו **לנצח אלו המנגדים לישראל** . . ומבזבזים כל האוצרות דלמעלה, עד שמעמיד כביכול גם חיי נפשו בסכנה, בכדי לנצח המנגדים לישראל" ("באתי לגני" תשכ"א סעיף ט').

ואזי, כהמשך המאמר, "פרוות תשב ירושלים" – "שאיין צריכים חומה המגינה מפני אויב ומתנגד מכיון שנתבטל כל מציאותם. . (אלא) "ואני אהיה גוי חומת אש", וכל זה יהיה בקרוב ע"י "עלה הפורץ לפניהם" דא מלכא משיחא", תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

בהשגחה פרטית, למדו בימי ההכנה ליו"ד שבת את ההלכות ברמב"ם העוסקות במצות הדביקות בתלמידי-חכמים: "מצות עשה להדבק בחכמים ותלמידיהם כדי ללמוד ממעשיהם, כענין שנאמר "ובו תדבק", וכי אפשר לאדם להדבק בשכינה? אלא כך אמרו חכמים בפירוש מצוה זו: הדבק בחכמים ותלמידיהם . . ולהתחבר להם בכל מיני חיבור שנאמר "ולדבקה בו".

מעניין לציין, כי בהתוועדות י"א שבת תשכ"א – השייכת כידוע ל"פרק" של שנה זו (האחד-עשר מהמשך "באתי לגני"), ובנוסף לכך מלאו לה ארבעים שנה בהם "עומד אדם על דעת רבו" – ביאר הרבי מלך המשיח באריכות קטע זה ברמב"ם. קטע המבאר בצורה הלכתית את חובת הדביקות ב"ראשי אלפי ישראל" – התקשרות ודביקות בנשיא הדור, המתוארת בפסוק כדביקות בשכינה.

בביאורו התמקד הרבי על המושג "דביקות". זהו סוג נעלה של ביטול, שמכוחו נעשית העבודה בצורה ספונטנית, בדרך ממילא, ללא צורך בהתבוננות מוקדמת. הרגלת הגוף לציית לרצון הנפש האלוקית, בלי שום הכנות ושהות. ויתירה מזו: מבלי לרוץ ולעיין קודם בספר. מכח אותה "דביקות" מפתח האדם חיישנים רוחניים, הדוחפים אותו לעשות את הרצון העליון, ומאידך, להמנע באופן אוטומטי מכל דבר שיש בו ניגוד לאותו רצון. הרבי הביא לכך את הסיפור אודות הרבי הרש"ב, אשר פעם באסיפה התנגד בתוקף להצעה מסויימת (אודות חיוב השכלה לרבנים) בנימוק אשר "כך מונח אצלו". וכאשר שאלוהו גדולי הליטאים: "ליובאוויטשער רבי, אויף דעם שטעלט איר?! [=הרבי מליובאוויטש, על כך הנך מסתמך?], ענה: "כהכנה לבר-מצוה הרגלתי את גופי לבצע הכל בהתאם לשולחן-ערוך... ומכח אותו "הרגל", זיהה מיד סכנה באותה הצעה, שלאחרים הייתה נראית כ"בסיס למשא ומתן".

[בסלנג של מורי-הנהיגה מכונה תופעה הפכית בביטוי "נהיגה מרובעת", הרווחת דווקא אצל בעלי מנת-משכל גבוהה. זו באה לידי ביטוי בחוסר תיאום ספונטני בין המוח לבין היד והרגל. עד שהוא "מתבונן" שהרמזור ירוק, שצריך להעביר הילוך וללחוץ על דוושת המהירות – כבר הספיק לתקוע טור שלם של מכוניות הצופר בזעם. ונדלג על תיאור הציות לרמזור "עצור" של אותו אחד...].

• • •

הפרשה התמידית

כ"ק אדמו"ר הזקן

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא-ל שדי (ו, ג)
הנה וארא יש בו שני פירושים: א) לשון עבר שנתגלה
לאבות. ב) לשון עתיד, שהוא לשון הווה, שתמיד יש בחינה זו
בכל זמן בכל אדם. כי בחינת האבות היא ירושה לבניהם
אחריהם בכל דור ודור לכל חד לפום שיעורא דיליה.
(תורה אור' פרשתנו נה, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ
מגוריהם (ו, ד)
שאלת משה היתה בשתיים: א) על אריכות וקושי הגלות.
ב) על זה ש"ומאז באתי לדבר אל פרעה הרע לעם הזה". וע"ז
היתה תשובת הקב"ה: א) שזהו כדי שיקבלו ישראל את התורה.
ב) שזהו כדי שיבואו לארץ ישראל.
(על פי 'תורת חיים' פרשתנו צה, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

והוצאתי . . והצלתי . . וגאלתי . . ולקחתי (ו, ו-ז)
"והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים" - רמז לראש
השנה, כי אז בטל סבל השעבוד.
"והצלתי" - רמז לחג הסוכות, כי "והצלתי" הוא מלשון
'צל' סוכה.
"וגאלתי" - רמז לחג הפסח, שבו נגאלו ממצרים.
"ולקחתי אתכם לי לעם" - רמז לחג השבועות, שאז
נעשו ישראל עם ה' במתן תורה.
(על פי 'אור התורה' וארא ח"א ע' רל"ט)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

וידבר . . אל משה ואל אהרן ויצוום (ו, יג)
'יצוום' לשון צוותא וחיבור, שחיבר אותו אל אהרן. דהנה
אהרן בחי' שושבינא דמטרוניא המעלה את נשמות ישראל,
וכמו שכתוב "ובהעלות אהרן את הנרות גו'" ואז יכלו נשמות
ישראל לצאת מארץ מצרים.
(ספר המאמרים' תרכ"ז ע' צג)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

והוצאתי . . והצלתי . . וגאלתי . . ולקחתי (ו, ו-ז)
"והוצאתי" - העבודה דסוד מרע.
"והצלתי" - העבודה דעשה טוב.
"וגאלתי" - לימוד התורה.
"ולקחתי אתכם לי" - תכלית העילוי בעבודה, שלוקחים
מהותו ועצמותו יתברך.
(ספר המאמרים' תרע"ח ע' קמה)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

וידבר אלקים . . אני הוי' (ו, ב)
משה ידע שנמצאים בגלות, שעניינה הוא הצמצום דשם
אלוקים. אך טענתו הייתה, שאף על פי כן, מדוע הגילוי דשם
הוי' אינו משפיע מאומה, עד כדי התגברות הסבל והייסורים
(ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא
הצלת את עמך).
ועל כך ענה לו הקב"ה "אני הוי'" - "נאמן לשלם שכר",
שדוקא על ידי העבודה הקשה של ביטול היש בגלות, יזכו בני
ישראל לגאולה.
(ספר המאמרים' תרפ"ה ע' קלט)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ג' הפרשיות שמות וארא בא הם כנגד ג' התקופות
הכלליות - לפני מתן תורה, מתן תורה, ולעתיד לבוא:
פרשת שמות שבה מדובר אודות שעבוד מצרים, "כור
הברזל" שעל ידו נעשית ההכנה למתן תורה - המעמד ומצב
שלפני מתן תורה;
פרשת וארא, "אמור לבני ישראל אני הוי' גו' וידעתם כי
אני הוי'" - הגילוי דמתן תורה;
ופרשת בא, "בא אל פרעה", "אתפריעו ואתגליין מיניה
כל נהורין" - המעמד ומצב דלעתיד לבוא.
(ספר השיחות' ה'תשנ"ב ע' 263)

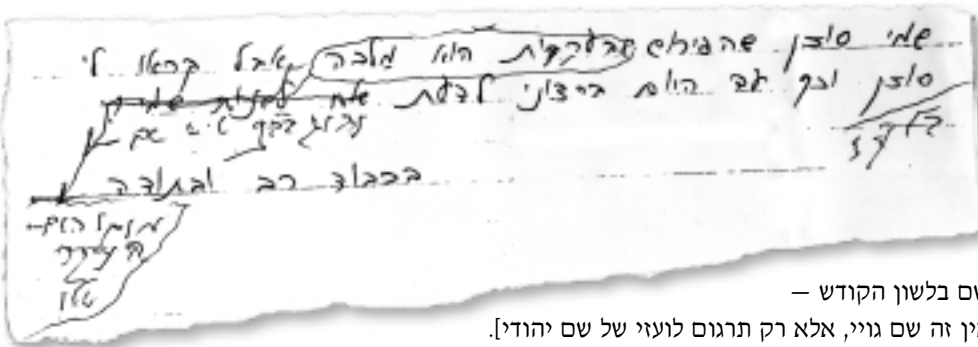

מאוצר המלך

פ ר ס ו ם ר א ש ו ז

מתי לא לשנות שם לוועזי?

לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לאשה ששמה הוא "סוון", ובעברית פירושו "מלכה". ושאלה את הרבי אם לשנות את שמה. הרבי העביר קו על שאלתה "אם לשנות שמי", וכתב:

נהוג בבנ"י שיש שם
בלע"ז
אותו השם -
העיקר
שלו

[כנראה הכוונה שבמקרים אלו

שהשם הלועזי הוא תרגום של שם בלשון הקודש -

אין לשנות את השם, מכיוון שאין זה שם גויי, אלא רק תרגום לועזי של שם יהודי].

התועודות חסידותיות / המשך מעמוד 15

"בכל אשר לי בזכות אבות קדושים הנני כולי שלהם בכל מקום שהם" וכל מגמתו וחפצו הוא כי יוטב להם-לנו בגשמיות ורוחניות, ויחד עם זאת הוא דורש ותובע מהם-מאתנו לעבוד ולפעול, ומתאונן כי "אוצרות חיים מקופלים ומונחים ראשם בין ברכיהם באשמת אי עבודה, אי שימת לב וסגירת עיניים".

ואנו - "הגיעה השעה אשר החלש יאמר גבור אני, להקים את דבר ה' הנאמר ע"י עבדיו הקדושים הוד כ"ק רבותינו, החיים אתנו כהיום כמאז כמקדם".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

חד-פעמית של עמידה בצמתים וחלוקת עלוני הסברה, פעילות שבוודאי מתאימה גם לשנה זו, עם העלונים 'הגאולה', מעניין ועכשווי, שבשבועות הסמוכים ליו"ד שבת הם בהחלט מתמקדים בענייניו של יום זה, במסר המיוחד של "באתי לגני" תשי"א וכו', אלא שיש להדגיש שאין להסתפק בפעילות חד-פעמית, חשובה ככל שתהיה, שכן עלינו לדאוג שהמסר אכן יימסר ויגיע לכל מקום ולכל פינה, ויחדיר וימלא את כולם-כולנו ב"לחיות עם משיח" ובי"דבר היחיד שנותר בעבודת השליחות - קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש".

וכלשון כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע במכתב שהועתק לעיל, המודיע ומצהיר כי

העובדה שכאן לא מדובר ב"פצצה" חד פעמית לקראת חג או מאורע מסויים, אלא בעלון שבועי המעביר את המסר ומחדיר את הדברים בצורה פנימית וללא הפסקה, למרות ההוצאות העצומות הכרוכות בזה, מחייבת את כולנו להטות שכם ולהשתתף בזה באופן פעיל וקבוע, ובפרט לקראת "ראש השנה להתקשרות" - פשוט, להזמין (וכדי שזה יוכל להחזיק מעמד גם - לשלם!) בכמויות גדולות, לחלק במקום העבודה, בבתי-הכנסת ובכל מקום אליו מגיעים, ולדאוג שזה יגיע לכל מקום ולכל פינה אפשרית, ואכן יעביר את המסר.

ובפרט ביום יו"ד שבת עצמו, שכמו בשנים שעברו בהן הייתה הדגשה על פעילות

"א נייער שטעל"

סגנון חדש והנהגה חדשה לגמרי, בהתאם ל"שטעל" של נשיא הדור • הרבי הראה לנו בצורה ברורה מאוד במה מתבטא אצלו אותו "שטעל" חדש, כאשר כל הנהגתו הייתה חדורה ומלאה ממש עם משיח וגאולה • לקראת יו"ד-י"א שבט מאורגן יום עיון בענייני משיח וגאולה, ללמוד ולדון בכובד ראש כיצד מפנימים בעצמנו וכיצד מפרסמים ומסבירים את בשורת הגאולה והגואל

החיים אתנו כהיום כמאז כמקדם, ואין זה אלא כי גדלה עצימת העיניים וסגירת הלבבות בסיבת שטף זרם החיים היומיים.

אבל האמת הגמור הוא כי מים רבים אינם מכבים ח"ו ולא יכבו לעד את ניצוצי האור בנר אלקים בכל אחד ואחד מאנ"ש שיחיו.

ואליו יתברך אתחנן כי ישלח עזרתו מקדש, ורוח ממרום יופיע בזכות הוד כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים, וצוקלה"ה נבג"ם זי"ע, אשר בארצות החיים מעוררים רחמים רבים לפני אבינו שבשמים יתברך ויתעלה בעד אנ"ש ובני ביתם שיחיו בתוככי כלל אחינו בני ישראל שיחיו להיטיב מצבם הגשמי במח"י וכלכלה, ואשר יורם מצבם הרוחני להתעורר ללכת בנתיבות החיים אשר הנחילנו.

בכל לבי ונפשי ומאודי הנני מסור ונתון לטובת ידידנו אנ"ש הם ביתם זרעם וזרע זרעם, ה' עליהם יחיו, ובכל אשר לי בזכות אבות קדושים הנני כולי שלהם בכל מקום שהם, יברכם השם יתברך בכל מכל כל מנפש ועד בשר, וזה כל מגמתי ותשוקתי וחלקי בחיים.

מצפה אני לאור כי טוב כי בא יבואו זקני אנ"ש שיחיו, התלמידים התמימים שיחיו וכל אשר לב רגש להם לעמוד על ימיני, לתת ולמסור עצמם אל עבודת הקדש לעורר ולהעיר באור כי טוב, וטוב יהי' להם בגשמיות ורוחניות.

ומדים אנו בימים אלו בעיצומה של ההכנה לקראת יו"ד-י"א שבט, יום מלאות יובל שנים למעמד קבלת הנשיאות באמירת ד"ה באתי לגני תשי"א,

שכן אף כי הנשיאות מתחילה מיו"ד שבט תשי"א, ממש באותו רגע של הסתלקות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, שהרי לא שייכת כלל המציאות של קיום העולם

ב קשר ליום הגדול והקדוש המתקרב ובא, המכונה אצל חסידים "ראש השנה להתקשרות", נביא בזה חלק מאחד המכתבים המרגשים אשר כותב כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בגודל אהבתו והתקשרותו אל החסידים,

מכתב בו הוא מצהיר כי "בכל אשר לי בזכות אבות קדושים הנני כולי שלהם בכל מקום שהם", מודיע שכל מגמתו וחפצו הוא כי יוטב להם בגשמיות ורוחניות, ויחד עם זאת הוא דורש ותובע מהם (מאתנו) לעבוד ולפעול, ומתאוון כי "אוצרות חיים מקופלים ומונחים ראשם בין ברכיהם באשמת אי עבודה, אי שימת לב וסגירת עיניים". וזה לשון המכתב ('אגרות-קודש' שלו חלק יא ע' קד-ה):

הנני חוזר ומגיד את אשר כתבתי פעמים רבות כי גורל אנ"ש שיחיו וגזע אנ"ש שיחיו תלוי בעבודתינו, ועתה בכואי לארץ הזאת נוכחתי לדעת כי כן הוא. ומיום ליום ע"י

נסיונות שונים רואה הנני כי אוצרות חיים מקופלים ומונחים ראשם בין ברכיהם באשמת אי עבודה, אי שימת לב וסגירת עיניים. כל יום לשנה ייחשב לי בכוסף ותשוקה פנימית בעידוד לב אנ"ש שיחיו להרבות אהבת רעים, קירוב לבות אחים בשבתם יחד בקביעות עתים לתורה ברבים בלמודי דא"ח.

הגיעה השעה אשר החלש יאמר גבור אני, להקים את דבר ה' הנאמר ע"י עבדיו הקדושים הוד כ"ק רבותינו,

עם הרב לוי יצחק גינזבורג

משפיע בישיבת תות"ל המרכזית – כפר חב"ד

בלי רבי באופן של נשמה בגוף גשמי דווקא, וכדברי השיחה המפורסמת (לקוטי שיחות' חלק כו עמוד 7): מוכרח להיות "משה" בכל דור ודור שבו מלובשת נשמת משה . . והחיים הרוחניים שלו נשארים נצחיים בעולם הזה הגשמי על ידי שהם מתלבשים בגוף של נשיא הדור שבכל דור ודור.

ככל זאת מובן שיש משמעות מיוחדת לתאריך שבו קיבל הרבי שליט"א את הנשיאות גם רשמית ובגלוי ובכל הפרטים. וכדברי הרבי בשיחת כ"ב שבט תשנ"ב שהנשיאות של "כ"ק מו"ח אדמו"ר כפי שהוא באופן של דור השביעי לרבינו הזקן והדור התשיעי לבעש"ט, (שיהיהתחלה (הלידה) של ענין זה" הייתה ב"א ניסן...) התחילה ב"א שבט תש"י, "היום המלא הראשון לאחר ההסתלקות" (שכן יום ההסתלקות עצמו עדיין שייך במידה מסויימת לנשיאותו של הנשיא הקודם), "ובמיוחד ב"א שבט תשי"א" לאחר קבלת הנשיאות הרשמית ע"י הרבי מלך המשיח שליט"א.

ומובן שכאשר מלאו לכך יובל שנים, יש לזה משמעות מיוחדת, ועלינו להתכונן לזה בהתאם, יותר מאשר לכל פעם של "ראש השנה להתקשרות".

כ די לדעת מהי ההכנה הנדרשת עתה מאתנו במיוחד לקראת יום גדול וקדוש זה, עלינו להתבונן במה שאומר לנו הרבי בקשר ליום זה, ובפרט בשנים האחרונות.

בשיחת ש"פ וארא תש"נ (יספר השיחות' חלק א ע' 255) אומר הרבי שליט"א:

בעשירי ל"עשתי עשר חודש" השתא ימלאו ארבעים שנה להנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר כנשיא התשיעי, שאו נעשית שלימות העבודה דדור התשיעי . . מכריז משה רבינו שבדורנו . . "רב לכם שבת בהר הזה" . . כבר נשלמו כל מעשינו ועבודתינו, ובריבוי מופלג, ובאופן גלוי לעין כל . . ולכן - ממשיך משה רבינו שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, בהכרותו - "פנו וסעו לכם גו' בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם גו' - הכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה...

בבוא זמן מיוחד ומסוגל ביותר וביותר לגאולה - "בארבעים שנה בעשתי עשר חודש גו'", ההכנה הכי אחרונה וקץ הכי אחרון להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה - צריך כל אחד ואחד מישראל לעשות כל התלוי בו לנצל זמן סגולה זה להביא את הגאולה האמיתית והשלימה כפשוטה ממש, ע"י חיזוק האמונה בביאת המשיח, הצפ"י והבקשה ודרישה לביאתו, ועוד ועיקר ע"י ההוספה בעניני תורה ומצוות ובפרט בהפצת המעיינות חוצה, האנשים והגשים והטף, כל אחד ואחת לפי ענינו.

ובהמשך לזה, בשיחת יו"ד שבט תש"נ (שם ע' 269 ואילך. תרגום מאידיש):

כל יהודי מדור זה מגיע או ל"קאי אינש אדעתי" דרבי" דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור (שהנשיא הוא

הכל), שכל מציאותו ושכלו נצבים ועומדים על "דעתי" דרבי" . . ובפרט שדור זה הוא הדור האחרון של הגלות (כנ"ל), לאחרי שסיימו כבר (ע"י "מעשינו ועבודתינו" במשך כל אלפי השנים שלפני זה) את הברור דכל הפרטים

[לא כמו בדורות שלפנינו, שאילו היתה הגאולה באה או היו כמה ניצוצות פרטיים שלא נתבררו (באופן פרטי). וי"ל שלכן כמה צדיקים בדורות הקודמים לא דחקו את הקץ (למרות שהי' בכוחם לעשות זאת) אף שידעו את גודל הצער והגלות, שכונתא בגלותא וכו' - בכדי ששום ניצוצות לא "יילכו לאיבוד"]

- וודאי זהו כבר זמן השיא לגאולה...

על פי הנ"ל זוהי התשובה לשאלת רבים - במה מתבטאת העבודה המיוחדת של ארבעים שנה מההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

העבודה צריכה להתבטא בזה שעתה צריך להיות מציאות חדשה - מציאות חדשה שעומדת על יסוד חדש: קאי אינש אדעתי" דרבי".

ובפשטות - שכל הענינים שבעל ההילולא תבע, ובכלל - לימוד התורה בהתמדה ושקידה וקיום המצוות בהידור, ובמיוחד - הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה - צריך להתחיל לעשותם בהיקף חדש, במעמד חדש, "א נייער שטעל" - לא לפי ההשגות שהיו עד עתה (לפי דעת המקבל) אלא לפי ההשגות וההיקף של "דעתי" דרבי" - נשיא דורנו.

הן בנוגע ללימוד התורה (ובפרט לימוד תורתו של בעל ההילולא) - שזה צריך להיות (לא רק בתוספת הבנה והשגה, אלא בעיקר) במעמד ויסוד חדש - מיוסד על דרך הלימוד ופנימיות הכוונה של "רבי"; והן בהנהגות בהתאם להוראות דבעל ההילולא - צריכות להיעשות באופן כזה. לא די שיוסיפו עוד פרט, או אפילו עוד כלל, אפילו כלל גדול, בעבודה זו, אלא צריך להיות "קאי אינש" - כל מציאות צריכה להשתנות ולעמוד על "דעתי" דרבי". וביתר עם זה - זה צריך לבוא בפרטים ובפרטי פרטים - ובהתבוננות אפילו קלה יכול וודאי כל אחד בעצמו למצוא את הפרטים שהוא יכול להתחיל לעשות כמציאות חדשה ש"קאי אדעתי" דרבי".

ובסגנון אחר: כל אחד צריך להיות "מוסד" חדש, בתורה עבודה וגמילות חסדים שלו, העומד על יסוד חדש - "דעתי" דרבי".

לא די, אומר הרבי שליט"א, שיוסיפו עוד פרט, או אפילו עוד כלל, אפילו כלל גדול, בעבודה זו, אלא צריך להיות "קאי אינש" - כל מציאות צריכה להשתנות ולעמוד על "דעתי" דרבי".

לא מדובר רק על פרטים נוספים, על כללים

"הגיעה השעה אשר החלש יאמר גבור אני, להקים את דבר ה' הנאמר ע"י עבדיו הקדושים הוד כ"ק רבותינו, החיים אתנו כהיום כמאז כמקדם, ואין זה אלא כי גדלה עצימת העיניים וסגירת הלבבות בסיבת שטף זרם החיים היומיים"

פי תורת אמת ולא להתפעל, ובפרט שהעולם כבר מוכן לזה.

ואמנם הרבי התחיל אז לדבר בסגנון אחר לגמרי (דוגמא בולטת: שבועות ספורים לאחר מכן התחיל הרבי לדבר על כך ש"כבר גמרו לצחצח את הכפתורים האחרונים", מילים שלא נאמרו בכל השנים הקודמות) והיו הנהגות חדשות, אלא שכאמור הדברים החלו לאט לאט וככל שחלף הזמן ראו זאת יותר.

מילים אלו נאמרו שוב, ובהדגשה יתירה, בקשר לכ"ב שבט תשמ"ח, יום הסתלקות הרבנית חיה מושקא ני"ע, ועד כדי השוואת השינוי בתקופה חדשה זו לגבי קודם – לשינוי שהיה ב"א שבט תשי"י ובפרט ב"א שבט תשי"א – כשהרבי שליט"א קיבל רשמית את הנשיאות והתחיל לדבר על הנהגה המיוחדת של הדור השביעי מרבינו הזקן (ראה בארוכה 'ספר השיחות תשנ"ב חלק ב ע' 349 ואילך).

ואכן ראינו מאז שינוי גדול בכל ההנהגה. ההתוועדויות בימות החול פסקו; המאמרים, גם בניגון שיחה, אחרי משך זמן נפסקו לגמרי; הפסיקו לנגן בהתוועדויות של הרבי את ניגון הדי' בבות לרבינו הזקן; לאט לאט נפסקו הביאורים ברשי"י וברמב"ם וכו'; ותחת זאת הרבי מדבר ללא הרף על העובדה שזהו זמן השיא, קץ הכי אחרון, לגאולה, והיא מגיעה תיכף ומיד ממש.

וכאמור, הדברים החלו לאט לאט, וככל שעבר הזמן ראו זאת יותר.

ואז מגיע יו"ד שבט של שנת הארבעים, והרבי מדבר, כפי שהובא לעיל, על "ע נייער שטעל", סגנון חדש והנהגה חדשה לגמרי, בהתאם ל"שטעל" של נשיא הדור. ושוב, רואים זאת בהנהגתו של הרבי עצמו, אלא שבתחילה פחות, וככל שעובר הזמן יותר ויותר.

הקהל כולו, ובפרט ה"חוזרים" וה"מניחים" (אלו שרושמים את השיחות) שהיו רגילים שנים רבות לסגנון העשיר והמיוחד של שיחות הרבי, עמדו נפעמים. כל הסגנון השתנה. לא זו בלבד שהרבי מדבר על הגאולה הרבה ובגילוי, אלא ממש כל ההתוועדות וכל השיחות מלאות מזה ללא הפסקה.

במקום ההנהגה בעבר שהתוועדות הרבי בשבת היתה נפתחת בניגון המיוחד של השנה, מתוך ה"קאפיטל" – פרק התהילים – של הרבי, הרי שמעתה פותחים תמיד בניגון "זאָל שוין זיין די גאולה" (=שתבוא הגאולה). בהמשך שרים ניגון זה עם המילים "עס קומט שוין די גאולה" (=הגאולה כבר מגיעה), ובהמשך – "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

הרבי פותח בדיבור אודות הזמן המיוחד בו נמצאים, על סף הגאולה ממש, מזכיר מילה בקשר לפרשת השבוע ומיד מקשר זאת לגאולה, כשהוא מאריך שוב ושוב בהדגשה שהנה הנה נמצאים תיכף ומיד ממש בבית המקדש השלישי וכו' עד באבן השתיה (שלא שייך בה השינוי דגניזה); עוד מילה על הקביעות המיוחדת השנה ושוב הקשר לגאולה "ועוד והוא העיקר שהנה הנה נמצאים כבר בירושלים ובקדש

נוספים, ואפילו לא על כלל גדול נוסף – מדובר על שינוי מהותי בכל המעמד ומצב, בכל ה"שטעל", "א נייער שטעל", מעמד ומצב חדש לגמרי. "לא לפי ההשגות שהיו עד עתה (לפי דעת המקבל) אלא לפי ההשגות וההיקף של "דעת' דרבי" – נשיא דורנו". מעתה, אומר הרבי, כל ה"שטעל" צריך להיות אחרת לגמרי, לא לפי ה"שטעל" שלנו אלא לפי ה"שטעל" של הרבי. וביחד עם זה צריך "שטעל" חדש זה לבוא בכל הפרטים ופרטי הפרטים.

זהו סדר חדש, תקופה חדשה, אומר הרבי. אי-אפשר בשום אופן להסתפק במה שהיה עד עתה, ולהוסיף לו עוד איזשהו פרט או כלל או אפילו כלל גדול. "ירב לכם שבת בהר הזה". די לסדר העבודה שהיה עד עתה. "פנו וסעו לכם", עשו תפנית חדה, התחילו לעבוד באופן חדש לגמרי. "בואו ורשו את הארץ" – "צריך כל אחד ואחד מישראל לעשות כל התלוי בו לנצל זמן סגולה זה להביא את הגאולה האמיתית והשלימה כפשוטה ממש".

רבי הראה לנו בצורה ברורה מאוד במה מתבטא אצלו אותו "שטעל" חדש – בכל ההנהגה של הרבי באותה תקופה, כאשר הכל היה חדר ומלא ממש עם משיח וגאולה, בבחינת "כל הספרים מלאים בדבר זה".

וככל שעבר הזמן יותר ראו זאת עוד יותר, כידוע שבכל תקופה חדשה, הרי בדרך כלל השינוי הוא לא בצורה דרסטית, בבת אחת, אלא לאט לאט. בתחילה השינוי הוא רק בכמה פרטים ולא לגמרי, וככל שעובר הזמן נכנסים יותר ויותר לאותה תקופה חדשה.

וכפי שראינו למשל בתחילת נשיאותו של הרבי שליט"א, שאז התחילה העבודה המיוחדת של הדור השביעי, הרי לא בבת אחת הכניס הרבי את כל ההנהגה באופן החדש המיוחד, אלא לאט לאט, בכדי "להכניס" זאת אל המקבלים, שהתרגלו לאופן העבודה הקודם והיה קשה להם לקבל ולהתרגל לאופן החדש. וכמפורסם שרבים מהדור הקודם היה קשה להם עם ההנהגה החדשה ולא קיבלו זאת כל כך בקלות.

מילים אלו, אודות התחלתה של תקופה חדשה והנהגה חדשה, כאשר "לא נותר בהם אלא ענין אחד ויחיד – עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש השלישי" אמר הרבי בפעם הראשונה בשי"פ ויגש תשמ"ז, השבת שהייתה באמצע "שבעת ימי ההיקף" מה' טבת תשמ"ז, יום "דידן נצח", כשהרבי מוסיף שאין לחשוש שמא זהו "ווילדע רייד" (=דיבורים "פראיים"), שכן צריך לומר את האמת על פי תורת אמת ולא להתפעל מהעולם, מה גם שהעולם מוכן לזה. וגם כשטוענים ש"חנטו חנטיא וספדו ספדיא", מדגיש הרבי, צריך לומר את האמת על

ה

הקהל כולו, ובפרט ה"חוזרים" וה"מניחים" (אלו שרושמים את השיחות) שהיו רגילים שנים רבות לסגנון העשיר והמיוחד של שיחות הרבי, עמדו נפעמים. כל הסגנון השתנה. לא זו בלבד שהרבי מדבר על הגאולה הרבה ובגילוי, אלא ממש כל ההתוועדות וכל השיחות מלאות מזה ללא הפסקה

הקדשים" וכו', וכך במשך כל ההתוועדות.

כשישבו לחזור על השיחות ולכתוב אותן, היתה עבודה קשה ביותר, להסביר קצת יותר את המילים הקצרות של הרבי אודות העניינים השונים, כדי שיובנו ללומדים, ולקצר ולקצץ כביכול בדיבורים אודות משיח וגאולה שחזרו על עצמם ללא הרף. כך שאפילו בידבר מלכות, למרות ההפלאה שבו והעובדה שהוגה ונחתם בטבעת המלך להפצה בשמו בכל התוקף (ואי-אפשר שלא לחזור שוב על הצורך החיוני שאי-אפשר בלאו הכי כלל וכלל ללמוד שוב ושוב, ולחזור עליו ולחשוב על כך ללא הרף, כי דווקא ע"י הלימוד בו מקבלים מהרבי את כל העניינים המיוחדים לתקופה זו, ורק כך אפשר "לחיות עם משיח" כהוראת הרבי) גם בו לא ניתן היה להעביר את כל רוח הדברים כפי שהרבי אומר אותם, שהם מלאים וחדורים ממש בכל מכל כל אך ורק במשיח וגאולה. ועד הביטוי שאמר הרבי לחסיד פולין: "אומרים עלי כי אני "קרייזי" על משיח, אבל אני מתכוין באמת".

כ שנמצאים בתקופה כזו, ובפרט לקראת יו"ד- י"א שבט יובל שנים לקבלת הנשיאות, ש"יובל" נקרא "עולם", שער הנו"ן (חמישים שנה), "עצם" שלמעלה מכל הגילויים וכו', וכו', כפי שנאמר ונכתב כמה פעמים – כאן ברור פי כמה שמתחילה תקופה חדשה לגמרי, והתביעה והדרישה מכל אחד מאתנו היא לא פרט נוסף או כלל נוסף, או אפילו לא רק כלל גדול נוסף, אלא "א נייער שטעל" – העמדת עצמו ובני ביתו וכל הסביבה ועד כל העולם כולו באופן המתאים לרצונו ולהנהגתו של הרבי.

מובן ופשוט שה"נקודה" וה"עצם" חייבים ומוכרחים להתבטא גם בפרטים ופרטי פרטים, כפי שמדגיש הרבי, אבל העיקר הוא ה"נקודה" וה"עצם". וכלשון הידבר מלכות השבועי" – להיות כל אחד ואחד "כל מציאותו וכל עניינו, בכל מכל כל, קודש לנשיא הדור, ע"י שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור, גואל אחרון, שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש".

ובפשטות: להיות כולו חזור ומלא במה שהרבי שליט"א תובע עכשיו – משיח וגאולה, ע"י לימוד הידבר מלכות וענייני גאולה ומשיח בכלל, ו"לחיות עם זה" כל הזמן, ע"י הכרזה ופירסום ללא הרף של בשורת הגאולה, וע"י בקשה ודרישה ללא הרף מהקב"ה ומהמלך המשיח עצמו את ההתגלות המלאה בגאולה האמיתית והשלימה עכשיו ממש, בקריאה ובהכרזה הממלאת את כל המציאות – "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

לפועל ממש, בנוגע לפעולה עם עצמו: לקראת יו"ד-י"א שבט, ביום ראשון ד' שבט, מארגן "מטה משיח באה"ק" יום עיון בענייני משיח וגאולה באולמי מודיעין ברמת גן, בהשתתפות רבנים משפיעים ושלוחים. כולם יניחו הצידה למשך יום זה את כל עיסוקיהם, גם החשובים והנחוצים ביותר,

ויישבו יחד ללמוד ולדון בכובד ראש כיצד מפנימים בעצמנו וכיצד מפרסמים ומסבירים את בשורת הגאולה והגואל, וכיצד מביאים לכך שהעם כולו יתאחד סביב מנהיגותו של הרבי מלך המשיח שליט"א, לקיים את הוראותיו, לשמוע לעצותיו, להאמין בדברי נבואותיו, "עד הנבואה העיקרית – לא (רק) בתור חכם ושופט, אלא בתור נביא, שזהו בוודאות", ולקבל את מלכותו בקריאת "יחי אדוננו". ובוודאי ישתתף בזה כל אחד מאתנו, הוא ומקורביו, ויעשה כל התלוי בו להצלחת כינוס זה, לחזק ולהתחזק בהכנה כראוי ליום הגדול והקדוש.

ופעולה הנוגעת יותר להמונים: אשתקד הונפק עלון מיוחד לקראת יו"ד שבט, כמו גם לקראת ג' תמוז, אודות הרבי מלך המשיח שליט"א ובשורת הגאולה, הצורך החיוני להתקשר אליו וכו'. השנה ממלא תפקיד זה עלון נפלא היוצא לאור בקביעות, מידי שבוע בשבוע, ע"י "מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח" ומופץ בארץ ע"י "מטה משיח באה"ק". מדובר בעלון מרהיב עין, שכל כולו לימוד ועיון בענייני גאולה ומשיח בתורתו של הרבי מלך המשיח, כתוב וערוך בצורה מעניינת ביותר, כאשר כל הזמן מושקעים מאמצים גדולים לשפר עוד ועוד את רמתו, הן מבחינת התוכן והסגנון; שיהיה עממי ו"ידבר" גם למי שלא למד ולא יודע לפני כן כמעט מאומה; וכן שיהיה עוד יותר מעניין וגם מושך את העין.

מבלי להמעיט בחשיבותם של עלונים אחרים, ובמיוחד של "שיחת הגאולה", המביעה באופן ברור ונחרץ את דעתו של הרבי שליט"א בכל נושא העומד על הפרק, והכל תוך הדגשת העובדה שהרבי מלך המשיח חי וקיים והוא עומד בכל רגע לבוא ולגאול אותנו – יש מקום חשוב וחיוני ביותר לעלון כזה, שלא מתמקד כל כך במאמר מערכת אקטואלי (אם כי יש שם בהחלט התייחסות אקטואלית, ובפרט במדור של פרופסור ברנובר, המראה כל הזמן כיצד רואים בעולם את הגאולה), אלא בעיקר בהסברה באופן שכלי ומובן של ענייני הגאולה, כולל ובמיוחד עובדת היותו של הרבי המלך המשיח, העובדה שאנו מאמינים שהוא חי וקיים בניגוד למה שראו בעיני בשר וכו' וכו' – דברים שהרבי הורה לנו במפורש להסביר וללמד באופן של חכמה בינה ודעת (נוסף להכרזה ולפירסום באופן "מקיף"), בפרט בשיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב, בכינוס השלוחים העולמי, תוך הדגשה שכך מיישמים את "הדבר היחיד שנותר בעבודת השליחות – קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש", דברים שאנשים מבקשים להם הסבר וכאן הם מקבלים את ההסבר באופן של "כלים דתיקון", למרות שהתוכן הוא הרבה פעמים "אורות דתוהו".

המשך בעמוד 11

כולם יניחו הצידה
למשך יום זה את כל
עיסוקיהם, גם החשובים
והנחוצים ביותר,
ויישבו יחד ללמוד
ולדון בכובד ראש כיצד
מפנימים בעצמנו וכיצד
מפרסמים ומסבירים את
בשורת הגאולה
והגואל, ובוודאי
ישתתף בזה כל אחד
מאתנו, הוא ומקורביו,
ויעשה כל התלוי בו
להצלחת כינוס זה,
לחזק ולהתחזק בהכנה
כראוי ליום הגדול
והקדוש

רשימת הישיבות בליטא הפולנית

ב"ה, ט"ו מנ"א, תרצ"א

מאריענבאד

כבוד ידידי הרה"ג הנכבד והנעלה
ווי"ח אי"א מוה"ר יודא שי' [עבער]

שלום וברכה!

עוד בחורף העבר כתבתי לו בקשתי
שיתענין לדעת בנדון הישיבות שבליטא
הפולנית, שהייתי חפץ לדעת אותן
לשמותיהם למקומותיהן ומספר
התלמידים בכל אחת לפי ערך, ואני
חושב אשר בוויילנא לא קשה הדבר
לברר, ואשר ע"כ אני מבקשו בזה עוד
הפעם לברר הדבר ולכתוב לי.

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מוזכיר

בשנת תרצ"א פנה כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע להרה"ח הרב
יהודה עבער, ראש ישיבת תות"ל וורשה, וביקשו לערוך רשימה
מדוייקת של כל הישיבות בליטא הפולנית • הרשימה שלפנינו
היא בעלת ערך היסטורי עצום, שכן היא נותנת תמונה מדוייקת
על מצבם של כל הישיבות שבליטא הפולנית שלפני השואה

הביא לדפוס: הרב שלום יעקב חזן

ישיבות גדולות

מספר	שם העיר	שם הישיבה	מספר התלמידים	הר"מ והמנהל הראשי	הערות
1	ברנוביץ	אהל תורה	231	הר" אלהנן וואסערמאן	
2	"	תורת חסד	75	הרא"ש הירשוביץ	ישיבת חסידי סלונים
3	ביליסטוק	בית יוסף	204	הר"א יפה-ן	ישיבת נאווארדאק, וכן כל הישיבות משם זה
4	"	בית אולפנא	79	הר"א יקובוביץ	
5	בריסק	תורת חסד	130	תחת הנהלת הראב"ד בריסק (בנו של הגר"ח ז"ל, כמדומה)	
6	גרודנה	שער התורה	160	הר" שמעון שקאפ	
7	וואלאזין	עץ חיים	70	הר"י שפירא	
8	ווילנא	רזיילעס	50	הרב שלמה היימאן	(המספר האמיתי הוא לערך 10)
9	מיר		350	הרא"י פינקעל	
10	לומזא		238	הר"מ גרדון והר"ז רוק	
11	מעזריטש	בית יוסף	186	הר"ד בלאכער	
12	נאווארדאק	"	83		
13	סלונים		95	הר"ש יגל	
14	פינסק	בית יוסף	220	הר" שמואל ויינטרוב	
15	קאמיעניעץ, ליט	כנסת בית ישראל	218	הר" ברוך בער לייבאוויץ	

מספר	שם העיר	שם הישיבה	מספר התלמידים	הר"מ והמנהל הראשי	הערות
16	קליעצק	עץ חיים	180	[...]	
17	קובערין		120	הר"ר פסח פרוסקין	
18	קארעץ	אור ישראל	150	הר"מ ריז	
19	רדין	חפץ חיים	252	הר"ר ברוך פייבולזון ור"מ זק"ס (לבד הכולל מאברכים)	

			3091		

ישיבות קטנות

מספר	שם העיר	שם הישיבה	מספר התלמידים	מחלקות	הערות
1	אשמינא	אור תורה	28	3	
2	איישישאק		35	2	
3	ברנוביץ	אהל תורה	90	3	
4	"	תורת חסד	118	4	
5	ביעלסק	ענף בית יוסף	54	5	
6	בריינסק	ענף עץ חיים	106	4	
7	ברסלב	עץ חיים	52	3	
8	גרודנה	שער התורה	70	3	ישיבה קטנה מכינה להישיבה הגדולה
9	גלובאקע	עזר לישראל	26	2	
10	דוברוביץ	כנסת יצחק	51	4	
11	וויסאקי-חאזאוו	ענף בית יוסף	52	4	
12	ווילנה	רמיילער	54	4	

			736		
13	ווילנה	תומכי תמימים	50	5	
14	זמברובה	עץ חיים	89	3	
15	טשערנאווע	בית יוסף	39	2	
16	לודמיר	"	148	6	
17	לידא		84	4	
18	לובטש	בית יוסף	40	4	
19	לונניעץ	אור לישראל	100	5	להישיבה ישנו גם קיבוץ
20	לוצק	בית יוסף	90	2	" " " "

מספר	שם העיר	שם הישיבה	מספר התלמידים	מחלקות	הערות
21	מיר		85	4	ישיבה קטנה אצל הישיבה גדולה
22	נוברידוק	אור תורה	58	5	
23	סטאלין		26	2	
24	סוויסלאן		25	2	
25	סלונים		120	3	ישיבה קטנה אצל הישיבה גדולה
26	פרוזמאן	עליות אלי'	107	5	
27	פינסק	בית יוסף	80	3	ישיבה קטנה אצל הישיבה גדולה
28	קלעצק	ענף עץ חיים	87	3	" " " " "
29	קוברין		38	3	" " " " "
30	קאסאוי-פאלעסקי		40	3	
31	רדין	ענף חפץ חיים	45	3	" " " " "
32	ראונא	עץ חיים	302	7	
33	רוזינאי	אור לישראל	53	4	

			1598		
			736		

			2334		
			3091		

			5425		

מרמלשטיין - מסעדה בטעם בייתי

Mermelstein Caterers

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT STREETS

(718) 778-3100

Let us cater your simcha...

Thursday & Friday SPECIAL:

* 2 Roasted Chickens

* Fish * Kugel * 1 Salad

ONLY \$19.75

N'shei U'Bnos Chabad
Beis Midrash L'Noshim
Beis Moshlach
Mosad for Higher Education

770
Enas Noshim

נשי ובנות חב"ד
בית אנוש לנשים
בית אש
מוסד לתנ"ך גבוה

www.770live.org hebrew & english - 9:00 am to 3:00 pm Mon-thr & 8:30 pm to 10:30 pm

הודעה משמחת

לאזרחות המלך נשים ותלמידות

לאור התוכניות המוצלחות בי"ט כסלו, חנוכה וה' טבת

בית מדרש לנשים יערוך סמינרים עבור נשים ותלמידות מבתי ספר וסמינרים הבאות להצטופף בחצר קודשנו. התוכנית הלימודית באה לבצע רצון כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, להוסיף, בלמוד בתורה ולהמשיך את ההתעוררות כל אחת במקומה ובעירה.

התוכנית תמסר ע"י משפיעים ומשפיעות מצוות בית מדרש לנשים וע"י מרצים אורחים בעלי שם.

התוכנית תכלול:

שיעורים, התוועדויות, כנוסים, מלוה מלכה, סימפוזיונים, סדנאות תופים, יציאה למבצעים, סעודות משותפות שבתון, חתימה על פ"נ כללי.

התכנית בעברית, אנגלית וצרפתית

תכנית מיוחדת לבנות מצווה ועם עריכת חגיגת בת מצווה משותפת ומפוארת

התאריכים:

י' שבט, כ"ב שבט, ל"ג בעומר, חג שבועות, ג' תמוז, תוכניות קיץ.
(ניתן לארגן קבוצות בתאריכים נוספים).

לפרטים והרשמה: בארץ הקודש: 08-9456670, 08-9491428, 052-906718

בשאר הארצות, למשרדנו בקראון הייטס: 1-718-756-5945, 1-718-773-0644

אריאלה בן חיון
מנהלת